

bližnjega zaraditega izmišljotine, obrekovanja, laži kovati, ter njih oblastnijam, sodnijam dopošljati, da bi ga s tem ob službo in kruh spravil, in sicer edino zato, ker ta svojega tilnika pred duhovnikom Ogrizekom, uklonil in se po njegovih preneumih ukazih ni ravnal in to storiti nikakor ni mogel! A ker Ogrizek s tem svoj hudoben namen še ne doseže, nahujška in zapelja k hudobiji črni vesti celo župnijo, ter hoče na vsak način svoj hudoben naklep doseči (celo med krščanskim pravilom) to je bližnjega ob službo in kruh spraviti, po mogočnosti učiniti in navrh ga še po časnikih za „steklega psa in steklega sovražnika našega kmeta“ imenuje. — Sv. pismo, imenovano Ecclesiastik, knjiga Tegus Sirah v 34. poglavju, 25. in 26. vrsta pa se glasi: „Kruh uboega je življenje uboega; kedor tega ob kruh spravi, je morilec!“ Potem: „Kedo istega človeka, (siromaka) kruha oropa, ki si ga je v potu svojega obraza prislužil, je enak tistemu, ki je svojega bližnjega umoril!!!“ — Toraj nedolžni svetnik Franc Ogrizek, odgovori: kedo je po sv. pismu „morilec?“ in kedo je svojega „bližnjega umoril!“ —

Št. Janž v Rožni dolini. Okrajni shod brambovcov se je tukaj vršil v nedeljo 13. t. m. ob obširnem obiskovanju. Udeležilo se je shoda 10 prostovoljnih požarnih bramb z 170 mož. Od šole proč so marširali združeni do „Spritzenhausa“; tam jih je pozdravil okrajni načelnik gasilcev g. Jos. Krasnik s slovesnem nagovorom, pri katerem se je tudi primerno spominjal 60 letnega jubileja vlade našega presvitlega cesarja, ki je bil vedno prijatelj gasilnim društvam. Domači nadučitelj Anton Marinec se je zahvaloval prebivalstvu za prijazen sprejem in oklanje vasi ter požarnim brambovcem za obširno obiskovanje. Deželni načelnik Jožef Berger, ki je prihitel iz Celovca, da obišče tovarise v Rožu, je bil burno pozdravljen ter je pozdravljali vse udeležence z lepim nagovorom. Prijazne zale deklice so metale iz okenj pušcelce in rože ter znani Svečani so prav „flisek“ godili. Gasilna vaja je pokazala, da je St. Janška bramba prav dobro izveščana. Deželni načelnik je to javno pripoznal. Pri „Objui“ se je potem vršila seja zastopnikov. Pri „Tišlarju“ pa je bila veselica. Prav zadovoljni so se vračali tuji brambovci domu.

Naš koledar.

Naznanili smo že cenjenim prijateljem in somišljenikom, da izide i letos naš

„Štajerčev kmetski koledar.“

Glede vsebine bode čisto gotovo lanskega še prekosil. Najboljši gospodarji na spodnjem Štajerskem in Koroškem so nam že obljubili, da bodejo sodelovali. Priobčili bodemo torej v letošnjem koledarju gospodarske članke prve vrste. Vsakdo bode imel lep dobiček od teh člankov. Kajti danes smo pač vsi v tem na jasnem, da mora i kmet čimveč znati. Edino z znanjem si zamore kmet zboljšati svojo bodočnost. Poleg gospodarskih prinesli bodemo v koledarju i druge zanimive, večidel statistične članke. Tako hočemo kmetu in sploh delavnemu ljudstvu pokazati, kako stoji razmere po svetu, kakšni napredek je povsod opazovati, kako se ravno najubožnejše sloje najbolj izkorišča. Za zimske večere bodemo prinesli celo vrsto lepih povesti, ki bodejo podale zanimive slike iz ljudskega življenja. Nadalje omenimo, da bode obsegal koledar popolni kalendarij, nadalje seznamek vseh sejmov na Štajerskem in Koroškem ter v sosednih važnih deželah, noticne listke in poštni ter brzobjavni tarif. Preskrbeli smo tudi, da bode koledar lepo okrašen z mnogimi slikami. Vse to bode prinašal naš „kmetski koledar“. Visokost cene ne bode občutno presešla lansko. Velikost pa bode prekosila lansko in ravno tako bode vsebina še večja ter izbornejša. Upamo torej, da se bode nahajal v vsaki napredni kmetski, obrtniški ali delavski hiši

naš koledar.

Teh par vinarjev lahko vsakdo plača! Zato

pa dobi tudi dobro čtivo, ki služi njemu in njegovi družini.

Prosimo tedaj vse naše somišljenike ter prijatelje, da se čimpreje naročijo na

„Štajerčev kmetski koledar.“

Pošiljal se bode ali proti naprej-plačilu ali pa po poštnem povzetju.

Obenem opozarjamo naše trgovce in obrtnike na važnost

inzeratov

v našem koledarju. Inzerati se prav po ceni računijo in kdor je lansko leto inzeriral, ta bode gotovo to tudi letos storil.

Vsi na delo

tedaj za naš kmetski napredni koledar.

Boj proti nemški šoli v Hrastniku.

Piše se nam z dne 10. septembra 1908 sledeče:

Danes ponoči se je pri nas plakate v stoterih izvodi na vseh mogočih krajih prilopilo. Ti plakati so imeli sledečo vsebino:

„Slovenskim staršem! Najrši greh, da, zločin store starši, ako pošiljajo svoje otroke v tujo šolo, kjer ni učni jezik naš mlči jezik slovenski. Slovenske otroke v slovenske šole! V tuji (nemški) šoli se izgubi slovensko dete popolnoma, otopi duševno, nravno in narodno! Ne nauči se ničesar: niti tujega niti materinega jezika; za življenje potrebnega ne pridobi ničesar, saj ne razume, kaj razlaga učitelj. Prava vzgoja in izobrazba je mogoča le na podlagi materinega jezika. Slovensko dete spada v slovensko šolo! Kdor bi otroku zadal rano na roki ali nogi, bi bil zločinec. Toda še veliko večji greh je, ako dajo zaslepljeni starši svoje otroke mučiti in trpinčiti v šolo, katere učni jezik je nemški, in ne v šolo, katere učni jezik je slovenski. Težje se pregreši nad svojimi otroki, težje se zagreši nad svojim narodom, kdor še vedno pušča v nemar pravice svojega materinega jezika. Slovenska deca spada v slovensko šolo! Zatorej zvršuj vsak svojo narodno dolžnost, poučuj z vsemi sredstvi usmiljenja vredne, zaslepljene starše, ki bi hoteli pri novem vpisovanju zopet privedi nevedno in slabotno deco v drugo šolo, kakor v slovensko, ki bi zopet hoteli dati mučiti in uničevati svojo deco na duhu in telesu! Prav posebno prosimo starše, da po nobeni ceni ne vpišejo otrok v šulvereinske šole, kjer bi se navzeli sovraštva do slovenskega jezika. Slovenski otrok spada v slovensko šolo in nikamor drugam!“

K temu naj sledeče opomnimo: Hrastniške šolske razmere so bile svoj čas, kakor je splošno znano, take, da so se starši sramovali, ker se njih otroci niso ničesar naučili in so se celo pokvarili ter nahujskali. Temu se je moralo odpomagati. Z velikimi težavami se je torej nemško šolo ustanovilo, da se preskrbi vbogi deci primerni poduk in se ji da priliko, da si zasluži enkrat boljši kruh. Brez vsake agitacije se je vpisavalo v nemško šolo toliko otrok, da se jih je moralo mnogo zavrniti in da se je moralo letos še tretji razred narediti. Surovi, zahrbtni nasprotniki seveda od te ure naprej ni imel miru. Z najpodlejšimi in najsurovejšimi sredstvi (kakor so to i današnji plakati) je napadal šolo, — to šolo, ki se ne peča z nobeno politikom, temveč ki se briga edino za najvišji cilj vzgoje in izobrazbe. Višek nesramnih napadov si je seveda zopet naš „splošno priljubljeni“, od svojih slovenskih kmetov nagnani paša Roš privoščil. Le-ta je stavil v občinski seji predlog, da se naj v hrastniški slovenski šoli nemščino goji; ta predlog je bil tudi sprejet. Čudimo se zelo temu postopanju padlega moža, to pa tembolj, ker ostane v vseh ostalih šolah občine Trbovlje stari poduk. Gospodje hočejo nemški šoli konkurenco narediti in drugzega nič. Ko bi postali vladarji situacije, bi izbacili popolnoma nemški poduk, kakor so to že storili. Roš in podrepniki ne znajo drugače nego s hinavščino delovati! Sicer pa naj bode temu Rošu naznanjeno, da ne čutimo ničesar o neprijetnih razmerah, ki so baje po njegovi izpovedi nastale.

Nasprotno; odkar obstoji tu nemška šola, je počutimo zelo prijetno; to so rekli tudi kmeti, ki so pravi Slovenci. Upamo tudi, da se ljudje, ki s takimi lopovskimi sredstvi ne bodejo dali prepastrašiti in odtegniti od pota, po katerem zamislijo za rejo podati svoji deci boljšo bodočnost. Ako jdenarj pa kaj gimpeljnov, ki bi se dali od Roša zaplenekajljati, pa naj le grejo na lim...

K temu dopisu opomnimo še sledeče: Anedelj je Roš res izgubil zadnji sled sramote? Ali nestvuve, da so ga lastni pristaši vrgli iz županskega še prestola? Ali ne ve, kaj mu je „Štajer“ svčas predbacival? Očisti se, Roš, in — molči! Ptujamolči, kajti drugače izveš še kaj!

Novice.

Resnična beseda. Od katoliških duhovnikov pisani list „Das zvanzigste Jahrhundert“ prinesel je pred kratkim članek, kateremu posnemamo sledeče: „Vsled večnega jerebstva ostane polovica katoličanov celo svoje življenje nedoletna. V tem tiči raztresenost in slabost katoličanstva. Zato se je v klerikalnih krogih vedno le o napadih na vero govorilo; nikdar pa se ni iskalo vzroke tam, kjer se resnično nahajajo, namreč v — pomanjkanju značaja. Ničesar se ne stori, da bi se izobrazilo značaj. Odgovornost zato imata pač katehet in spovednik. Tako čujemo vedno le kaj o prostozidarjih ali brezvercih kot viru vsega zla; ja zakaj pa je toliko duhovniških zavodov in jezuitskih vzgojevališč, ako ne morejo svoje ovčice pred nevarnostjo obvariti? In ravno v deželah, kjer kar mrgoli od redovnikov — na Španskem, Francoskem, Avstrijskem in v Italiji — se je njih vzgojevalni zistem najmanj obnesel in so se odprla brezverstvu vrata. V teh deželah se pusti otroke v starosti od 7 do 8 let že h sakramentom pri nezadoščujočem znanju in 2 do 3 letni otročiče se dostikrat že birma (kar se resnično na Tirolskem godi), ker misli ljudstvo, da čimveč sakramentov ima dete v slučaju smrti, tembolj zanesljivo pride v nebesa, pa če potem kaj razume ali ne. Napake v značaju, kakor laž, ovadustvo, hinavščina, strupenost se od katoliških duhovnikov ne graja toliko, kakor zamudo maše, molitve rožnega venca. Seveda, v mladosti navajeno, v starosti storjeno, — in tega, kar se Janezek ni naučil, tega se i Janez ne bode naučil.“ — Tako piše katoliški duhovnik v katoliškem listu. Mi podpisemo ta članek z obema rokama. Večini duhovnikov je več za politiko nego za pravo versko vzgojo!

Iz Spodnje-Štajerskega.

Nesramne laži trobijo zdaj prvaški listi, bolje rečeno prvaške smrdljive cunje po svetu. Ptujčani so zdaj nakrat samo „razbojnik“, „tolovaj“, „ubijalci“ in bogve kaj še vse. Vraga, res je že, da se je teplo in sicer na obeh straneh. Ali kdo je temu vzrok? Vendar nikdo drugi nego prvaški hujskači, ki so hoteli prelihanje krvi. Sploh pa naj prvaki pomislijo svoje junaške čine v Ljubljani. Ali niso tam par posameznih Nemcev brezsravno z nožmi napadali? Ali niso v kazino na nemške ženske streljali? In to pod zaščito bivšega agenta Hribarja! Sploh povemo enkrat za vselej: prvaški kranjski hujskači nimajo na Štajerskem ničesar opraviti. Zdjaj pa hočejo prvaki z gorastasnimi lažmi opehariti javnost, kakor so opeharili duševno vboge svoje petolizce. Najpodlejša laž je pač ona o romarskem križu. Prvaške cunje lažejo namreč, da so ljudje na kolodvoru napadli došle romarje, jim vzeli križ itd. Naš urednik Linhart je bil takrat ravno poleg in on ter stotero drugih prič lahko s prisego pred sodnijo dokaže, da ni nikdo križa niti dotaknil. Nasprotno: Linhart in drugi so stopili tja, da bi vsakomur branili, napraviti kakšno neumnost. Tudi nobeden romarjev ni bil tepen. Saj se vendar ve, da se ni šlo proti slovenskemu kmetu, temveč le proti tistim fanatičnim, zločinskim hujskačem, ki hočejo ravno slov. kmetu kožo čez ušesa potegniti. — Druga laž je, da se je vzelo ragozniškemu Brenčiču iz žepa 260 kron. Brenčič ni nič izgubil, pač pa še pridobil; pridobil jih je namreč po buči za svoje brezvestno hujskanje. Zakaj neki bi nosil ta pretepač Brenčič 260 kron seboj? Dva revolverja je imel ta poštenjak seboj, to je res. 260 kron pa si

je — mislil. To je podlo obrekovanje! Seveda mora tudi krémar Kureš iz Podvinc tej laži slediti. Tudi on trdi, da je izgubil denar. Zakaj se pa pretepava po ulicah? Mi priporočamo Kurešovi ženi, da svojemu pretepaškemu možu sploh denarja seboj ne dá, kadar gre lumpati. To je nekaj teh laži. Trobijo se po svetu še vse mogoče druge laži. Ali kdor je videl dogodka v nedeljo, ta vé, da se meče z daj ljudstvu pesek v oči, samo zato, da bi se ga še bolj hujskalo. Fej lažnikom!

Pravilni odgovor. G. svetnik Schwabe v Ptuj, ki z ozirom na besne prvaške napade podaril društvu „Südmark“ 100 kron. Pravilni odgovor!

Nemška šola v Slov. Bistrici je bila res potrebna kakor vsakdanji kruh. To dokazuje že vpisovanje. Vpisalo se je takoj 150 otrok iz mesta, to je 82 procentov vseh otrok in poleg tega še 101 otrok iz okolice. Več otrok se žalibog ni moglo sprejeti. Prvaški listi pa bodejo še vedno kričali, da ljudstvo ne mara nemških šol.

Novice iz Trbovelj. Piše se nam: Nesreča v Trboveljskem rudniku se je zgodila dne 9. kimavca t. l. popoldne okrog 3. ure; ponesrečil se je v rovu oženjeni rudar Alojz Lesjak, 42 l. star. Lesjak je napravil za strel in se od strelišča odstranil 64 metrov na daleč; ko pa se je strel vnel, zadel je tako daleč odstranjenega Lesjaka en kos premoza na čelo tako nesrečno, da se mu je lubanja zdrobila in mu izstopilo nekaj možgan ven. Lesjak je smrtno ranjen in je ležal nezavesten v tukajšnji rudarski bolnišnici in so ga dne 11. t. m. peljali v deželno bolnišnico v Ljubljano; ali slišalo se je, da je še isto noč v bolnišnici umrl. Lesjak je delal okrog 18 let pri tukajšnjem rudokopu in je bil kakor se sliši, dober in miren delavec ter zapuša štiri nedorasle nepreskrbljene otroke in ženo. — Dne 9. kimavca t. l. okrog 9. ure zvečer nastal je prepir med tukajšnjimi delavci, ki odkrivajo novi premog na Dobrni pri Trbovljah in sicer: med Peter Murar, 21 let star na Ogrsko pristojen, Mojzesom Markunesko, 30 let star na Rumunsko pristojen in Sigmundom Kovačom 23 leta star na Ogrsko pristojen. Murar zgrabi za nož in zabode Markuneskega, da ga je smrtno nevarno poškodoval, na prsni celó do pluč, tako da je na mestu obežal. Ko je bil že tako smrtno ranjen, hotel ga je še Kovač z železno lopato črez glavo udariti, kar pa so drugi preprečili. Tudi Murar zadobil je lahko poškodbo na nogi z nožem, katero si je pa najboljši gotovo sam prizadjal. Markuneskega so takoj odnesli v tukajšnje rud. bolnišnico, Murarja in Kovača pa so odpeljali orožniki v zapor. — Slavno uredništvo! Jaz sem zadnjič poročal, da je dne 6. kimavca t. l. okrog 10. ure ponoči šel Peter Budimir na svoje stanovanje v Boško pri Trbovljah, in bil med potjo od šest mu nepoznatih mož napaden in v desno nogo obstreljen, kakor je sam izpovedal. Toda ta njegova izpoved o napadu ni bila resnična, ampak bila je stvar sledeča: Peter Budimir, 27 let star v Smerino, okraj Gračič na Hrvaškem pristojen. Imel je od svojega brata delavsko knjigo, katera knjiga pa je bila narejena za pet let mlajšega, kakor pa je Budimir v resnici star. Letošnjega leta pozimi pa so Budimira v nemškem Gradcu za neko hudobijo zaprli, in mu potem na njegovo goljufijo prišli, namreč da ni imel svojih knjig in se s tem svojim vojaškim dolžnostim odtegnil in prikrlil. Ko je Budimir svojo kazen prestal, poslali so ga na vojaško nabirališče, na katerem je bil za vojska spoznan in bi bil moral iti meseca vinotoka t. l. vojaško suknjo nositi. Da bi se pa on tej neprijetni vojaški dolžnosti odtegnil, se je sam s svojim samokresom desno nogo pod kolonom prestrelil. Tukajšnji orožniki so to stvar natančno preiskali in dognali po zanesljivih pričah, kakor tudi po njegovemu samokresu, katelega pa je Budimir, ko je dne 8. kimavca t. l. iz tukajšnje rud. bolnišnice siloma ušel, nekemu človeku za 10 kron prodal. Toda vse to mu ni nič pomagalo, orožniki so Budimirov samokres od kupca nazaj dobili in ga dne 9. t. m. z Budimirom vred c. kr. okr. sodišču v Laško izročili. Ali se bode Budimir še zanaprej skušal vojaški suknji odtegovati, ima ugoden čas sedaj v zaporu natančno premišljevati.

Rop. Hlapca Wochel iz Leitersberga in Val.

Golle iz Sv. Barbare sta oropala deklo Pulko pri Pobrežju za 14 K. Obadva sta že pod ključom.

Vlomili so v vilo Langer in ukradli vrtnarjevi vdovi Widgay obleke za 80 K. Že opetovano so se v tej vili tatvine zgodile. Gospej Widgay so ukradli pred kratkem 300 K denarja in 23 steklenic vina.

Iz sv. Jurja ob j. žel. se nam piše: Franc Ornik iz ptujskega okraja, zidarski pomočnik v št. Jurju ob j. žel. je za vsako malenkost klofute delil. Avgusta Vengusta je tako udaril, da mu je posluh poškodoval. Dne 1. t. m. mu je celjska sodnija odločila 2 dni zapore in mora 16 K Vengustu plačat ter tudi stroške. Vsi delavci so zadovoljni, da so tega ošabneža v luknjo porinili.

Živinski sejem v Ptuj, ki se je vršil dne 23. septembra 1908, bil je lepo obiskan. Prignalo se je 147 konj, 879 govede in 868 svinj. Prihodnji svinjski sejem se vrši dni 23. septembra 1908.

Z dinamitno patrono sta se igrala v Celju 13 in 14 letna sinova kolarskega mojstra J. Wusser. Patrona se je razstrelila in je oba težko ranila. Enemu je izrgalo oko, drugega je na roki in obrazu težko poškodovalo.

Uboj. Pri sv. Lovrencu nad Mariboron so našli fantega hlapca Peter Schweijuga. Zaprli so več tatalinov, ki so baje revežu življenje vzeli.

Iz Koroškega.

Prvaki med seboj. Kakor znano, se prvaki tudi med seboj pretepavajo in obrekujejo. Pred kratkim enkrat je pisal n. p. ljubljanski „Slov. Narod“ o farškemu advokatu dr. Brejcu odnosno njegovemu listu tako-le: „Pri „Miru“ merijo vse na procenete. „Mir“ samo eno še ni izdal, koliko prinese enemu ali drugemu rodoljubu politika.“ — Prvaški list je torej tukaj javno trdil, da je vsa narodnjaška politika Brejca in tovarišev le navadni lov za dobiček. Kmeta „ljubijo“, da ga bolje izprešajo! Naravno, da je „S-Mir“ na „Narodove“ očitane odgovoril. Ker pa ni družega vedel, napadel je dr. Oblaka, katerega smatrajo „S-Mirove“ kapacitete za dopisnika imenovanega ljubljanskega lista. „S-Mir“ seveda drugega ne zna nego lagati in obrekovati. Zato je dr. Oblaku tudi le laž, obrekovanje itd. očit. Dr. Oblak pa ni bil len in je šel odgovornega urednika „S-Mira“ tožiti. In ta farški urednik je bil tudi na 100 K globe obsojen. Resnica, to je pač stvar, ki jo ne poznajo črnubi. Seveda, le poneumjenje in obrekovanje jih zamore rešiti propada. Nas pa veseli, da se naši nasprotniki sami tako korenito lasajo...

Dr. Brejc in Nemci. Kakor znano, je iz Kranjskega privandrani dr. Brejc hud sovražnik Nemcev, — najraje bi jih na žlici vode požrl, razven tistih, ki mu prinašajo dobiček. Dr. Brejčev „narodnjaštvo“ gre namreč edino do denarnega žaklja. Pred sodnijo je namreč te dni dr. Oblak trdil in hotel dokazati, da priganja nemški kaplan Walcher dr. Brejcu kliente. Po milosti nemškega politikujočega kaplana zasluži tedaj Brejček vsako leto toliko in toliko stotakov. Kje pa je ostalo Brejčev „narodnjaštvo“? No, izginilo je, kajti to „narodnjaštvo“ gre edino do denarnega žepa... Sicer je pa dr. Oblak tudi trdil, da zahteva dr. Brejca za vse svoje „narodne“ tožbe in pritožbe ter za zastopanje svojega lista — denar. Oj ti presneto narodnjaštvo! Brez denarja ni muzike, brez denarja pa tudi ni Brejčevega „narodnjaštva“. Z njegovo vero menda tudi ni dosti drugače. Saj je mož svoj čas na kolesu viržinke kadil, ko ga je srečal duhovniški sprevod z Najsvetejšim. Takrat je obdržal klobuk na glavi; sname svoj klobuk pa le tedaj, kadar vidi — denar!

Občinske volitve v Eberndorfu so končale z napredno zmago. Vkljub najhujši agitaciji klerikalcev so zmagali naprednjaki z veliko večino v 1. in 2. razredu. Najbolj se je šlo za drugi razred. Bivši kaplan Dolina je s kolesom sosedne vasi obiskoval in lovil volilce. Ali zamanj! Zato naj možičelj drugič raje v svoji fari ostane. Tudi dušni pastir iz Edlinga, Kazazach, je svoje župnišče zapustil in iskal svoje ovčice. Ali niso ga vbogale. Živel napredni volilci!

Nevihita. Iz sp. Roža se nam piše: Petek 11. t. m. spremenilo se je dosedanje lepo vreme na slabo. Začelo je deževati, kakor da bi bila

nebesa odprta. Bliskalo in grmelo je celo noč in drugi dan; v soboto je počelo še divje vlivati. Zraven pa je tulil strašen vihar. Tretji dan nedeljo pa je napačil prav krasno in veselo, pravi dan imena Marije. Čist kakor ona je nam kazal prizgodaj brez madeža visoke naše gore, Karavanke, bele do srede od prvega novega snega.

Smrtna nesreča. Na strminah Kaponik pri zgornji Beli je padel 20 letni Johan Keuschnigg, ki je nabiral „Edelweiss“ raz skal in se je ubil.

Po svetu.

Minister-tat. V Kopenhagnu so zaprli bivšega ministra Alberti, ki je osleparil državo za več kot 100 milijonev. Lepi tiček!

Duhovnik morilec. V Rimu je umoril 26 letni duhovnik Adorni svojega tovariša, 79 letnega duhovnika don Constatini. Morilec je odnesel več tisoč lir. Vjeli so ga kmalu.

Tržna poročila.

Ptuj, tedenski sejem dne 11. septembra 1908:

Vrsta	Mera in teža	Sred. cena	
		K	vin
Pšenica	50 kil	11	—
Rž	50 kil	10	—
Ječmen	50 kil	10	—
Oves	50 kil	10	50
Kuruza	50 kil	9	—
Proso	50 kil	8	—
Ajda	50 kil	10	—
Krompir	50 kil	2	20
Fižol	50 kil	8—13	—
Leča	1 kila	—	80
Grah	1 kila	—	56
Kaša	1 liter	—	24
Pšenični gris	1 kila	—	44
Riž	1 kila	—	40
Sladkor	1 kila (od do)	—	84
Češplje	1 kila (do)	—	88
Cebule (luk)	1 kila	—	80
Kimel	1 kila	1	60
Brinjeve jagode	1 kila	1	20
Hren	1 kila	—	60
Zelenjava	1 kila	—	40
Ustna moka	1 kila (od do)	—	44
Moka za žemlje	1 kila (od do)	—	38
Polentna moka	1 kila	—	36
Goveje maslo	1 kila	3	—
Svinjska mast	1 kila	1	76
Špeh frišni	1 kila	—	—
Špeh okajeni	1 kila	1	70
Zmavc	1 kila	—	—
Češplje frišne	1 kila	—	12
Sol	1 kila	—	24
Puter frišni	1 kila	3	—
Sir, štajerski	1 kila	—	—
Jajca	35 kom.	2	—
Goveje meso	1 kila (od do)	1	40
Telčje meso	1 kila (od do)	1	20
Mlado svinjsko meso	1 kila (od do)	1	40
Drevesno olje	1 kila	1	80
Rips olje	1 kila	1	60
Sveče, steklo	1 kila	1	60
Zajfa navadna	1 kila	—	80
Zganje	1 liter	—	80
Pivo	1 liter	—	44
Vinski jesih	1 liter	—	40
Mleko, frišno	1 liter	—	16
Mleko brez smetane	1 liter	—	20
Les, trdi, meter dolgi	1 kub. met.	8	—
Les, mehki, meter dolgi	1 kub. met.	6	—
Lesni ogelj trdi	hektoliter	2	—
» » mehki	» »	1	80
Premog (Steinkohle)	50 kila (od do)	1	20
Mrva	50 kila (od do)	6	70
Mrva	50 kila (od do)	5	50
Slama (Lager)	50 kil	4	20
Slama (stelja)	50 kil	3	40
Zelje, glava	1 kom. (od do)	—	12
			14

Mestni urad ptujski, dne 16. sept. 1908.

Gospodarske.

Zakaj kmetijski stan peša!

«Kdor več zna, več velja» pravi pregovor. In res. Ko se v kmetijstva ne rabi prej razum, ko roka in orodje, nam je vse zastoj. Hočemo torej dobiček od svojega kmetovanja, upoštevati moramo, naprednost časa predvsem, njega najnovejših iznajdb v kmetijstvu, kakor-